№ 2. Poniedziałek 4. Stycznia 1864. Rok wydania 54.

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie drukiem garmond. 7 centów od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

(Ofiary na pogorzelców.)

Do urzędu powiatowego w *Jaworowie* wpłynęło 202 zł. 37 c. ze składek na wsparcie pogorzelców *Wiśnicza, Brzeska, Zaleszczyk, Horka, Oświęcima, Miłoszowice, Sokołowa* i *Ostrowa*, która w odpowiednich częściach obrócona została na cel właściwy.

Celem zaprowadzenia regularnej nauki szkolnej we wsi *Łówczy* w obwodzie żółkiewskim zapewniono następujące ofiary:

1. Właściciel dóbr Xawery d'Abancourt przeznaczył swój budynek pod Nr. 140 na szkołę i pomieszkanie dla nauczyciela, tudzież ogród obok leżący rozległości 2 morgów częścią na szkółkę owocową i pszczelnik, częścią na użytek dla nauczyciela, nareszcie na opał szkoły rocznie 10 n. a. sągów drzewa na pniu. Jednak rzeczony właściciel dóbr zobowiązał się do tej ofiary tymczasowo tylko na lat 5.

2. Gmina wsi Łówcze zobowiązała się na wieczne czasy starać się o utrzymanie w dobrym stanie budynku przez dziedzica wyznaczonego, w razie potrzeby po 5 latach wystawić na własnym gruncie nowy budynek szkolny, tenże, jako też porządki szkolne utrzymywać zawsze w dobrym stanie, czuwać nad ochędóstwem szkoły, zrąbać i dostawić do szkoły drzewo przeznaczone przez dziedzica, a w razie potrzeby przydawać 4 n. a. sągi drzewa, nareszcie każdoczesnemu nauczycielowi płacić rocznie 70 zł. w. a., tudzież dodawać 8 meców żyta, 12 meców jęczmienia, lub breczki.

Okazaną temi ofiarami gorliwość o podniesienie nauki między ludem wiejskim podaje c. k. galicyjskie Namiestnictwo z wyrazem uznania do wiadomości powszechnej.

Wiedeń, 31. grudnia. Dnia dzisiejszego wyszedł w c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu i rozesłany został *spis rzeczy* do zeszytów wydanych w miesiącu *grudniu* 1863, tudzież do dzienników ustaw państwa z ubiegłego roku 1863 *tytuł i dwa repertorya*, z których pierwsze zawiera *chronologiczny*, a drugie *alfabetyczny* spis ustaw i rozporządzeń, ogłoszonych w XLIV. zeszytach dziennika ustaw państwa wydanych w ubiegłym r. 1863.

(Z urzędowej części Gazety wiedeńskiej.)

Obwieszczenie ministerstwa finansów

względem spłacenia obligacyi pożyczki z r. 1851 długu konwersyjnego i pożyczki w srebrze z r. 1854 do umorzenia w roku administracyjnym 1863.

Odnośnie do obwieszczenia z 16. czerwca 1863, względem uskutecznionego w roku administracyjnym 1862 spłacenia poniżej wymienionych gatunków długu, podaje się niniejszem do publicznej wiadomości, że celem dopełnienia zobowiązań na rok administracyjny 1863 podjętych co do tych gatunków długu, spłacone zostały następujące kwoty w obligacyach.

	zł.r.
1. Z obligacyi długu państwa pożyczki z r. 1851, serya B	367.100
2. Z długu państwa, który powstał przez konwersyę kuponów procentowych i wygranych pożyczki loteryjnej kapitał w kwocie	542.400
3. Z obligacyi długu państwa pożyczki w srebrze z r. 1854 kapitał w kwocie	510.100
Razem . . .	1,359.600

Te obligacye wyjmują się z obiegu i po poprzedniczem ogłoszeniu będą publicznie umorzone.

Z doliczeniem obligacyi, które po poprzedniczem ogłoszeniu do umorzenia według patentu, już zostały spłacone, wyjęto już z obiegu:

	zł.r.
1. Z pożyczki r. 1851, a mianowicie obligacye:	
Seryi A	8.597.800
Seryi B.	2.769.700
Razem . . .	11.367.500
2. Z długu konwersyjnego	5,013.200
3. Z pożyczki waluty bankowej roku 1852 . . .	7,870.000
4. Z pożyczki w srebrze ex 1854	3,711.300
Razem w m. k. . .	27,962.000

Oprócz tych umorzeń dokonanych według patentu, zostały przy zniesieniu funduszu amortyzacyjnego

	z obligacyi pożyczki 1851 sesya A.	pożyczki wal. bank. z r. 1852
	zł.r.	zł.r.
umorzono	5,161.200	1,717.800
dalej przez wymianę za obligacye dawniejszej pożyczki w kasie długu państwa wyjęte zostały z obiegu	276.974	603 935
tak, że z doliczeniem powyższych . .	8.597.800	7.870.000
odpadło z pomienionych pożyczek . .	14.035.974 i	10,191.735

Z tego powodu na rok administracyjny 1863 nie było potrzebne żadne w myśl patentu dokonać się mające umorzenie w tych gatunkach pożyczek.

Z c. k. ministerstwa finansów.

Wiedeń, 26. grudnia 1863.

Część nieurzędowa.

Lwów, 4. stycznia.

W sprawie duńsko-niemieckiej najważniejszą jest wiadomość przez *Nordd. Allg. Ztg.* podana, iż wniosek austryacki na sejmie związkowym względem zajęcia Szleswiku wywołał protestacyę rządu angielskiego. Rząd ten oświadczyć miał gabinetom niemieckim, iż na przypadek gdyby wojska związkowe Eidere przejść miały, Anglia pomocy, której Dania żąda, nie będzie jej mogła odmówić. Półurzędowy dziennik pruski zwraca uwagę na wielkie znaczenie kroku tego ze strony rządu angielskiego. Zachodzi więc teraz pytanie, czyli po takowem oświadczeniu ze strony Anglii średkowe i pomniejsze państwa niemieckie, mające Bawaryę i Koburg na czele, Anglii wojnę wydadzą, lub też czyli się poddadzą kierownictwu wielkich mocarstw niemieckich, które w zatargu z Danią z największą postępują energią, gdyż nawet zagroziły odwołaniem posłów swych z Kopenhagi. Dziś jeszcze powiedzieć nie można, czyli wojna z tego powodu w całej srogości wybuchnie, lub też czyli konferencye mocarstw sprawę tę na drogę układów sprowadzić zdołają. Posłowie austryacki i pruski odwołani być mają temi dniami z Kopenhagi, jeżeli Dania nie zniesie bez zwłoki ustawy konstytucyjnej z dnia 18. listopada.

Jen. kor. austr. zamieściła obszerny artykuł, w którym zwraca uwagę na niebezpieczeństwo wyzywania potęgi angielskiej mieszaniem się kwestyi sukcesyjnej w księstwach szleswicko-holsztyńskiem, z kwestyą egzekucyi uchwał sejmu związkowego. Anglia w sprawie tej nie postąpi sobie tak miękko jak w sprawie polskiej. To tu idzie o wyraźny interes angielski, o supremacyę na morzach niemieckiem i baltyckiem, która byłaby na szwank wystawioną, gdyby całość monarchii duńskiej narażoną być miała. Cały ten ważny artykuł podamy w jutrzejszym numerze pisma naszego.

Jen. Kor. pisze, iż zdawałoby się, że panuje pewien system w podejrzeniach rzuconych przeciw wojskom austryackim w Hamburgu, i ich dowódzcom. *Wiener Abendpost*, która zaprzeczyła także pogłosce o nieporozumieniu między hr. Gondrecourt, a saskim jenerałem Hake, podaje następujące sprostowanie podobnych tendencyjnych pogłosek: „Pogłoski w dziennikach niemieckich rozszerzane o umówionem spotkaniu się jenerał-majora hr. Gondrecourt z duńskim pułkownikiem Scharffenbergiem w Altonie, zasługują aby je nazwać całkiem bezzasadnemi. Dalsze doniesienia, jakoby przy tem spotkaniu nastąpił układ względem ustąpienia z Altony, są tem samem także zmyślone. Nareszcie całkiem także mylnem jest doniesienie dziennika *Tagesbote aus Böhmen*, że hr. Gondrecourt już powrócił do Pragi."

Według depeszy z *Londynu* z d. 1go stycznia. *Morning-Herald* zapewnia, że d. 30. grudnia odesłane zostały do Berlina i Wiednia depesze angielskie, które oświadczają, że w razie jakowegoś usiłowania targnięcia się na terytoryalne prawa Danii, Anglia widziałaby się zobowiązaną wspierać to państwo moralnie i materyalnie.

Depesza z *Paryża* z d. 1. stycznia podaje przemowę Cesarza Napoleona do ciała dyplomatycznego w dniu Nowego roku. Cesarz rzekł: „Dziękuję ciału dyplomatycznemu za jego życzenia. Są one szczęśliwą wróżbą roku, który rozpoczynamy. Pomimo trudności jakie z powodu pewnych wypadków powstały w rozmaitych częściach świata, mam ufność, że te będą usunięte pojednawczym duchem, który panujących ożywia, i że utrzymamy pokój."

Chwila twierdzi w zaprzeczeniu wiadomościom rosyjskim, iż pomimo klęski, którą powstanie doznało przez dostanie się do niewoli, a następne rozstrzelanie Chmielińskiego, oddziały pod jego dowództwem będące, nie rozprzęgły się lecz wzmocnione nowem oddziałem z Kaliskiego walczą ciągle pod dowództwem Bosaka. Pomimo całej energii policyi rosyjskiej wyszedł w Warszawie Nr. 8. „*Wiadomości*" tak zwanej „*policyi narodowej*" rozbierających ze stanowiska rewolucyjnego ostatnie rozporządzenia namiestnika cesarskiego w Królestwie Polskiem.

Monarchia Austryacka

Lwów, 3. stycznia. *(Sprawozdanie z czynności izby handlowo-przemysłowej w r. z.)* Dnia 29. grudnia r. z. odbyło się

pod przewodnictwem prezesa izby pana *Józefa Breuera* ostatnie posiedzenie izby handlowo-przemysłowej w upłynionym roku. Po załatwieniu kilku pomniejszych spraw porządku dziennego zabrał głos przewodniczący izby p. Józef *Breuer* i odczytał następujące sprawozdanie o czynności izby w ciągu roku 1863:

„Moi panowie! Nim z zamknięciem dzisiejszego posiedzenia dopełnicie zadania, jakże dostało Wam się w udziele skutkiem mandatów Waszych jako członkom lub zastępcom izby w roku 1863, niech mi wolno będzie rzucić okiem wstecz na czynność, jaką izba — mogę wypowiedzieć to śmiało — z wielką gorliwością w roku upłynionym rozwijała, i przeto stoi w obec swoich komitentów wolna od wszelkiego zarzutu, chociaż nie jedno z najszczerszych usiłowań izby nie zostało uwieńczone pomyślnym skutkiem z powodów, które przechodziły granicę jej odpowiedzialności.

Działalność izby rozwijała się w obudwu kierunkach.

Tak gdy nastała zupełna stagnacya wywozu zboża a ztąd wynikły kłopoty pieniężne dla kupców handlujących zbożem i dla pierwotnych producentów, proszono radę administracyjną kolei Karola Ludwika o udzielenie refakcyi dla wywozu zboża i uzyskano ją.

Wysokiemu c. k. ministerstwu przedłożony został z przedstawieniem smutnego stanu, w jakim znajduje się tutejsza targowica a właściwie tutejszy świat przemysłowy dla braku giełdy pieniężnej i towarowej jako też egzaminowanych i zaprzysiężonych pośredników przemysłowych, projekt względem zaprowadzenia zaprzysiężonych machlerzy towarowych i pieniężnych we Lwowie, która to sprawa jednakże równie jak przedłożony w roku 1861 projekt utworzenia giełdy pieniężnej i towarowej nie zostały dotąd jeszcze załatwione.

Na prośbę handlujących drzewem przedsiębiorców nad Sanem i Bugiem wyjednała izba nanowo wydanie paszportów spławowych, i tym sposobem poparła gałęź handlu, w którą zwykle miliony się wkłada, przyczem niepodobna mi nieprzypomnąć, że Jego Excelen. p. Namiestnik życzliwą swą uprzejmością i spiesznem wydaniem rozporządzeń zapewnił staraniom izby pomyślny skutek.

Handel przewozowy towarami kolonialnemi do Królestwa Polskiego został zatamowany faktycznem ustaniem rosyjskich urzędów celnych, od których potwierdzenia zależał wywóz, ale ułatwienia uzyskane ze strony władz austryackich ożywiły go nanowo.

Kwestye względem zniesienia wolnych portów brano pod gruntowną rozwagę.

Dla nastręczenia tutejszej targowicy więcej środków pieniężnych, upraszano tryestyński bank komercyalny o eskontowanie wexlów lwowskich, ale starania izby były dotąd bezskuteczne.

Pod względem ważnych dla handlu środków komunikacyjnych kraju, które pozostawiają wiele jeszcze do życzenia, podany został Wydziałowi krajowemu projekt uzupełnienia budowy gościńców krajowych w najważniejszych dla handlu kierunkach celem przedłożenia go wysokiemu sejmowi krajowemu, i w tym względzie oczekuje izba rezultatu.

Także rozwój przemysłowy nieomieszkała popierać izba, mianowicie na wezwanie wysokiego c. k. ministerstwa przedłożyła zdanie swoje o podniesieniu bardzo ważnej, ale niestety dla rozmaitych niedogodności, jakie zachodzą przy rozwijaniu czynności przemysłowej w okręgu izb. leżącej odłogiem gałęzi przemysłu, to jest produkcyi nafty.

Zostająca pod dyrekcyą izby szkoła przemysłowa przedstawiała co do frekwentacyi szkolnej bardzo smutny rezultat, gdyż liczba uczęszczającej do szkoły młodzieży zawodu przemysłowego była bardzo szczupła, i niestety największe usiłowania izby ku poparciu wykształcenia młodzieży przemysłowej musiały się rozbijać o niepojętą obojętność pryncypałów, a względnie stanu przemysłowego. Szkoła przemysłowa wyczerpywała znacznie fundusze izby, co przyczyniło się nie mało do tego, że izba została całkiem ogołoconą ze środków pieniężnych, i musiano upraszać wysoki rząd o zaliczkę pieniężną. Izba próbowała także upraszać radę gminną miasta Lwowa o subwencyę na szkołę przemysłową, i oczekuje skutku swojej prośby.

Rozwój czynności przemysłowej stoi w okręgu izby na niskim stopniu; izba jednakże uważała za sprawę honoru odpowiedzieć na wezwanie wysokiego ministerstwa handlu i rolnictwa zapewnieniem, że będzie wpływać na to wszelkiemi siłami, ażeby przemysłowcy z okręgu izby brali ile możności udział w zapowiedzianej na rok 1866 wystawie agronomicznej i przemysłowej w Wiedniu.

Oprócz wyżspomnionych, po części z własnego popędu, a po części na wezwanie wysokich władz przedsiębranych ze strony izby i częściowo uwieńczonych skutkiem kroków ku poparciu handlu i przemysłu, objawiała izba opinię swoją o projekcie ustawy wodnej, o projektowanym regulaminie targowym dla Ułaszkowiec, o kilku projektach statutów dla korporacyi przemysłowych, jako też o pojedyńczych prośbach o nadanie koncesyi przemysłowych lub pozwolenie nabywania dóbr nieruchomych; nadto wydawała certyfikaty cen lub świadectwa uzdolnienia, i rejestrowała nadawane koncesye przemysłowe lub handlowe.

Izba odbyła w tym roku oprócz obrad komisyjnych XVI. zwyczajnych a V. nadzwyczajnych posiedzeń.

Wynoszący przeszło 1800 liczb protokół spraw nie powiększył się w porównaniu z rokiem poprzednim, a zaległości w biurze tak co do czynności konceptowej jak i manipulacyjnej nie ma prawie żadnych z wyjątkiem głównego sprawozdania, ale i co do tego mogę z przyjemnością oznajmić panom, że przedłożenie jego nastąpi w przyszłym miesiącu.

Przytem niepodobna mi jednak przemilczeć, że przyczyne zwłoki w ułożeniu głównego sprawozdania były nie tylko zwyczajne trudności, jakie zachodzą zawsze przy zbieraniu dat statystyki przemysłowej, ale nadto jeszcze ta okoliczność, że wielu z szanownych przedsiębiorców przemysłowych, w których liczbie znajdują się niestety także członkowie izby, ociągają się zawsze jeszcze z udzielaniem dat o swoich zakładach.

Z przyjemnością korzystam z tej sposobności, ażeby tym panom, którzy stawieniem wniosków, objawianiem swojej opinii lub przy wykazywaniu cen usiłowali z wielką gorliwością przyczyniać się do szczęśliwego wypełnienia zadania poruczonego izbie wyrazić niniejszem moje podziękowania.

Również dziękuję panu komisarzowi rządowemu za udzielane nam w pojedyńczych wypadkach objaśnienia.

Poczytując sobie za szczęście, że byłem prezesem tak szanownego zgromadzenia, które działało dla powszechnego wielkiego interesu, dla dobra kraju, żywię oraz przekonanie, że każdy, kto umie ocenić rzeczywiste interesa kraju, nie odmówi gorliwej czynności Waszej, panowie, zasłużonego uznania."

Wiedeń, 2. stycznia. (*Nowiny dworu.* — *Wiadomości bieżące.*) Najjaśniejszy Pan będzie pojutrze udzielał audyencyi, i ma także przyjmować posła heskiego pana Henryka Gagern. W c. k. dworskim kościele parafialnym w burgu była wczoraj o godzinie ½10 solenna msza, nastąpiło kazanie, a potem uroczyste nabożeństwo, na którem byli obecni Najjaśniejsi Państwo, tudzież następca tronu Rudolf i Arcyksiężniczka Gizela, Arcyksiążę Franciszek Karol i Arcyksiężna Zofia, wszyscy tu znajdujący się Arcyksiążęta i cały dwór. Po nabożeństwie Najjaśniejsi Państwo przyjmowali gratulacye od członków rodziny cesarskiej. Pierwszy ochmistrz dworu książę Karol Liechtenstein, przyjmował w imieniu Jego ces. Mości życzenia od panów ministrów i burmistrza Dra Zelinki.

Jego Exc. minister stanu ma dnia 4. b. m. powrócić z Wenecyi. Król. bawarski poseł hr. Bray-Sternburg daje dziś wielki obiad, na który zaproszono część ciała dyplomatycznego. Dawny poseł grecki, br. Sina, przepędzi zimę w Paryżu.

Francya.

Paryż, 29. grudnia. (*Różne wiadomości.*) Na wczorajszem posiedzeniu senatu przyjęte zostało prawo względem pożyczki 300 milionowej bez żadnej rozprawy. Referent komisyi senackiej, pan Germiny, w relacyi swej ostro wystąpił przeciwko pretensyi mniejszości ciała prawodawczego, ograniczenia skarbowi wolność emisyi nowych bonów skarbowych.

Monitor zamieścił odpowiedź Sułtana na zaproszenie na kongres. W odpowiedzi tej zasługuje na uwagę ustęp następujący:

„Jako władzca państwa, którego pomyślność głównie od utrzymania pokoju zależy, cieszyć się będę z ustalenia go na pewnych podstawach."

W rozmowie z posłem francuskim Sułtan zwrócił uwagę na potrzebę poprzedniego ułożenia programu obrad kongresu, w końcu zaś zapewnił, iż jeżeli kongres do skutku przyjdzie, Turcya z pewnością do niego przystąpi.

Patrie zamieściła list z Turynu, według którego rząd tamtejszy oświadczyć miał, iż przystąpi chętnie nawet do ścieśnionego kongresu.

Independance belge pisze z Paryża, iż Cesarz w ostatnią niedzielę przed nowym rokiem dał wielki obiad dla marszałków i jenerałów, na którym sam prezydował. Ton zgromadzenia był nader wojenny, co jednak żadnego nie ma znaczenia, gdyż polityka cesarska zwraca się wyraźnie ku tradycyom pokojowym.

Tenże dziennik mówi o nowej pożyczce rosyjskiej, którą usiłowano negocyować na różnych placach giełdowych europejskich, co się jednak nie udało, gdyż wszystkie domy bankowe żydowskie w Anglii, Holandyi i w Niemczech złączyły się ku przeszkodzeniu pożyczce, dla pomszczenia się za prześladowanie żydów w Rosyi i w Polsce.

Wydatki na przyjęcie gości w czasie uczt dworskich w Compiégne wynosiły dziennie po 80.000 franków. Sprowadzenie z Hiszpanii krów dzikich i pikadorów dla ostatniego polowania na dziki, kosztowało blisko 180.000 franków.

Independance belge pisała dawniej, iż komisya adresowa ciała prawodawczego miała zamiar zamieszczenia ustępu wyraźnie pokojowego w projekcie do adresu. Teraz dziennik ten donosi, iż p. Rouher, minister stanu, stara się odwieść komisyę od zamieszczenia tego ustępu, nie dla tego żeby rząd nie zgadzał się z członkami komisyi co do chęci unikania zatargów krwawych i kosztownych, ale dla tego, iż ustęp podobny wyglądałby mógł jako lekcya lub nagana. Przy tej sposobności p. Rouher zapewnił, iż rząd włoski nie ma wcale powodu obawiania się awanturniczych jakichś ruchów ze strony tak zwanej partyi czynu. Zdaje się więc, iż wieści o napadzie włoskim na Austryę były bezzasadne.

Pewna część stronnictwa demokratycznego we Francyi zarzuca pp. Gueroult i Havin, iż dla tego jedynie przemawiają tak gorąco za zbrojną interwencyą w sprawie polskiej, ażeby ustalić cesarstwo, popychając go na drogę pochlebiającą instynktom ludowym z ujmą wolności wewnątrz Francyi. Wszyscy członkowie opozycyi zebrać się mają u p. Marie zaraz po przeczytaniu adresu, pewną zaś jest rzeczą, iż inne frakcye opozycyi, mianowicie pięciu da-

wniejszych deputowanych opozycyjnych przemawiać będą za utrzymaniem pokoju i za rozwojem wolności we Francyi.

Giełda paryzka cieszy się z wystąpienia p. Thiersa w ciele prawodawczem, bo chociaż poprawka przez niego proponowana odrzucona została, to jednak słowa jego wielkie sprawiły wrażenie. Mają nadzieję, iż w dzień Nowego roku odegra się komedya w duchu przeciwnym owej z dnia 1. stycznia 1859 roku, bo od tego dnia nieszczęsnego zaufanie i spokojność nie mogą wrócić w sfery handlowe i giełdowe. Sfery te pragną ażeby Francya zajmowała się więcej własnemi sprawami, nie troszcząc się o zatargi innych narodów z ich rządami. Gdyby Cesarz zdecydował się do rozpuszczenia 100.000 ludzi z wojska pod bronią stojącego, kursa by się o dwa procent podniosły. Słowem wszystko co tylko we Francyi celuje majątkiem lub inteligencyą żywo tego pragnie, ażeby rząd cesarski zwrócił się w polityce swej ku tradycyom monarchii lipcowej, pod którą Francya tak była szczęśliwą.

Włochy.

Turyn, 26. grudnia. (*Różne wiadomości.*) W dniu dzisiejszym dyrektorowie różnych dróg żelaznych włoskich z jednej strony a minister skarbu, w zastępstwie ministra robót publicznych, z drugiej strony, podpisali w sali senatu umowę względem zlania się wszystkich stowarzyszeń dróg żelaznych w jedno wielkie towarzystwo, dalszą budowę dróg żelaznych prowadzić mające.

Włosi w San Francesco w Kalifornii zamieszkali przesłali rządowi sardyńskiemu sumę 4937 franków, przeznaczoną dla ofiar bandytostwa w neapolitańskiem.

W szeregi opozycyi w turyńskiej izbie deputowanych wkradła się niezgoda. Kiedy bowiem nie dawno 22 deputowanych skrajnej lewicy, a między niemi Garibaldi, Bertani, i Cairoli, oznajmili wystąpienie swe z łona izby, teraz znów 29 deputowanych tegoż samego stronnictwa ogłosili w dziennikach turyńskich manifest obejmujący powody, które ich skłoniły do pozostania nadal przy użyciu swego mandatu.

Dania.

(*Nowe ministeryum. — Sprawa szleswicko-holsztyńska.*) Dzienniki zamieszczają następujące doniesienia telegraficzne:

Według depeszy z *Kopenhagi* z 31. grudnia *Berlingsche Ztg.* donosi, że ministeryum zostało utworzone: Monrod mianowany prezydentem rady, objął departament finansów i tymczasowo spraw zagranicznych, Lundley departament wojny, Lutken marynarki, Engelstoft wyznań, Quasse sprawiedliwości, Nutzhorn spraw wewnętrznych. Poseł duński w Berlinie Quaade ma być ztamtąd odwołany. Depesza z *Hamburga* z 1. stycznia donosi, że w Lauenburgu pojawiło się obwieszczenie komisarzy związkowych datowane z Altony 28. grudnia następującej treści, że władze księstw mają w urzędowych dokumentach unikać dewizy „królewskie", mają pozdejmować herby duńskie z gmachów rządowych, urzędnikom zaś zostającym w służbie zabrania się nosić duńskie kokardy. — Dnia 31. grudnia zrana Duńczycy ustąpili z Rendsburga, a natomiast wkroczyło 7000 Sasów pod wodzą jenerała Hake, i byli powitani z zapałem. — Dowódzca duński oświadczył, że co do fortyfikacyi nie ma instrukcyi, i wyjęte palisady kazał znowu osadzić. Hake dał do dnia następnego czas do namysłu z zagrożeniem, że fortyfikacye zniszczy siłą. Depesze z *Kiel* z 31 grudnia i 1. stycznia podają wiadomość, że książę Augustenburgski przyjmował deputacye z Altony, Wandsbecku, Ploen, Segeberg, Wilster, Neumünster i Kiel, tudzież adresa z Nortorfu i Rendsburga. Wieczorem d. 31. był wspaniały pochód z wachlami. Nazajutrz przyjmował książę deputacye z Itzehoe. Wieczorem miało być uroczyste przedstawienie w teatrze.

Królestwo Polskie.

(*Ogłoszenie policyjne.*) *Dz. Pow.* ogłasza co następuje: Warszawski ober-policmajster. — W dniu 11. (23.) grudnia r. b., około godziny 10tej rano, na ulicy Krakowskie-Przedmieście naprzeciwko bramy domu nr. 411, major von Rotkirch, pomocnik dyrektora przybocznej kancelaryi do interesów stanu wojennego, był raniony sztyletem w głowę i ramię przez czeladnika szewskiego Szindlera. Przestępca po spełnieniu tego czynu wbiegł w furtkę namienionego domu, która mimo surowego nakazu, nie była zamknięta, przeszedł przez dwa podwórza, w drugiem podwórzu przez ogródek do bawaryi należący, w końcu tego ogródka, w małem drewnianem zabudowaniu wskoczył po schodach na strych a ztamtąd przez okno wyszedł na dach i porzuciwszy sztylet spuścił się do sąsiedniego ogrodu, należącego do posesyi nr. 410, zkąd przez bramę wyszedł na ulicę Mazowiecką. JW. Namiestnik Królestwa, po przedstawieniu sobie stanu rzeczy, mając na względzie, że furtka domu nr. 411, w którą wbiegł Szindler, nie była zamknięta i to dało mu możność skryć się przed ściganiem, rozkazał na zasadzie rozporządzenia ogłoszonego w tutejszej Gazecie policyjnej dnia 29. listopada (11. grudnia) nr. 283, na właściciela pomienionego domu nałożyć i ściągnąć karę rs. 10.000, z tem obostrzeniem, że jeżeli w ciągu dni 10 nie zapłaci tej sumy, to dom jego oddany będzie pod rozporządzenie władzy wojskowej. — Warszawa dnia 17. (29.) grudnia 1863 r. Jenerał-major Lewszyn.

Gazeta Moskiewska, donosi o przyaresztowaniu w Janewie organizatora rewolucyjnego hr. Łubińskiego, i w powiecie Mławskim księdza Koczetkowskiego, który zajmował się dostarczeniem broni. Dnia 9. listopada, w chwili rozbicia bandy żandarmów wieszających w powiecie Ostrołęckim, ksiądz Józef Łubiński, organizator tego powiatu, został ciężko ranny i zabrano mu wszystkie jego papiery; sam zaś zdołał jednak zbiedz do Prus. Dnia 14. listopada poddany pruski Benkowski, będący naczelnikiem żandarmów wieszających i adjutantem w bandzie Taczanowskiego, został przytrzymany i przewieziony do Konina.

(*Wiadomości z prowincyi.*) Z gubernii Warszawskiej. Podług otrzymanych z Piotrkowa wiadomości, bandy (Dz. Pow. N. 284) dowodzone przez Chmielińskiego i Bosaka pod Szczekocinami zniesione zostały przez fligel-adjutanta pułkownika Własowa; urzędowego wszakże o tem doniesienia jeszcze nieotrzymano.

Oddział kozacki wysłany z Częstochowy schwytał Rzepeckiego, dowodzącego konnicą w bandzie Chmielińskiego, — Michalskiego byłego oficera piechoty i kilka innych osób.

Z gubernii Lubelskiej. Oddziały z Lubartowa, Łęczny i Parczowa, pod głównym dowództwem podpułkownika Antuszewicza (Dz. Pow. Nr. 284) w dniu 27. listopada (9. grudnia) niedaleko wsi Korybutowej-woli (w powiecie Krasnystawskim) dognały połączone bandy Leniewskiego, Kozłowskiego, Lutyńskiego i Mareckiego, które zupełnie zniosły. Liczba powstańców zabitych i ranionych bardzo wielka: ujęto 60 jeńców (po większej części wychodźców galicyjskich); zabrano 21 koni, dwa wozy z odzieniem i mnóstwo broni. Podpułkownik Antuszewicz skutkiem kontuzyi utracił słuch; raniono 1 żołnierza i 7 koni. Podpułkownik Antuszewicz ścigał dalej rozbitków aż do wsi Chojna, posławszy jednocześnie zawiadomienie do Chełma i Krasnegostawu, względem wysłania ztamtąd świeżych oddziałów przeciwko bandom, które udały się ku południowi.

Z Krasnegostawu. W dniu 20. listopada (2. grudnia) w gminie Siedliszcze rozbito znaczną bandę powstańców, którzy stracili w zabitych 39 a ranionych 33 ludzi. O starcie wojsk nieotrzymano jeszcze wiadomości.

Przegląd miesięczny
stanu galicyjskiej kasy oszczędności
z dniem 31. grudnia 1863.

	złr.	k.	d.	złr.	k.	d.
Stan czynny:						
Gotowizna	47.746	89	.			
Papiery publiczne:						
a) nieulegające kursowi i płatne za okazaniem	128	4	.			
b) nieulegające kursowi z terminem najdłuższym sześciu miesięcy	369.250	.	.			
c) sprzedajne po kursie	310.444	30	.			
Zastawy: kwoty udzielone na papiery i monety z terminem najdłuższym dni 90	331.104	.	.			
Weksle: których termina nie nadeszły z terminem najdłuższym dni 90	111.250	.	.			
Pożyczki hypoteczne: *a)* ziemskie . . . . 1,803.329 zł. 65 kr. *b)* miejskie . . . . 797.241 zł. 27 kr.	2,600.570	92	.			
Rachunek różnych osób: (dopełnienie) . . .	. . . . .	.	.	9616	92	
Zapasy	3462	73	.			
Prowizye zaległe u stron	13.114	37	.			
Stan bierny:						
Wkładki na książeczki: było z końcem zeszłego miesiąca	3.315.761	15	.			
w m. b. włożyło . 512 str. 64.622 zł. 98 kr. „ „ „ wypłacono 539 str. 81.765 zł. 7 kr.	. . . . .	.	.			
Przewyżka zwróceń	17.142	9				
	3,298.619	6	.			
Naresły prowizyami niepodniesionemi	62.120	18	.	3,360.739	24	.
Fundusz rezerwowy	. . . . .		.	244.848	83	.
Fundusz emerytury dla urzędników i sług zakładu	. . . . .	.	.	75.115	92	.
Zakłady publiczne na rachunkach ciągłych mają				50.414	24	.
Zysk czysty przy zamknięciu rocznem wyprowadzony	. . .	.	.	18.497	94	.
Prowizye pobrane na rok przyszły	. . . .	.	.	27.838	16	.
Ogóły	3,787.071	25	.	3,787.071	25	.

Od Dyrekcyi galicyjskiej kasy oszczędności.

Lwów, dnia 31. grudnia 1863.

Naddyrektor: Laskowski. Dyrektor: Krawczykiewicz.

Kronika.

(Trzecia lista składek z wykupna kart uwalniających od powinszowań nowego roku 1864.) Pp.: Hammer, c. k. radzca rządowy, dyrektor policyi 1 zł., Śmidowicz 50 c., Sorgenfrei 40 c., Cossa 50 c., Zajączkowski 30 c., Dr. Ig. Ressig 1 zł., Teofil Ressig 10 c., C. Kratter 1 zł., Jägermann 1 zł., Löwenstein 1 zł., Pietrzycki 1 zł., M. H. 50 c., Oliwa 1 zł., J. M. 50 c., Christof Ressig 1 zł., Michał Baczyński 1 zł., Sopuch 1 zł., Schindler 20 c., Wiszniewski 20 c., Edmund Milikowski 1 zł., Felix Lang 1 zł., Bogdanowicz 1 zł., Pfink 1 zł., Endmacher 50 c., Jaworska 50 c., Mathias Kirschbaum 2 zł., Krzyżanowska 50 c., J. Rieger 50 c., A. P. 30 c., Dr. Anton Schwarz 1 zł., C. B. 40 c., V. F. 20 c., Mehl 30 c., Paelman 20 c., Josef Adler 1 zł., Mar. Pieńczykowska 1 zł., Jego Exc. hr. Kaj. Lewicki 10 zł., Strohuber 1 zł., Miszyński 20 c., Kapaun 50 c., Stan. Rodkiewicz 2 zł., Schwestka 20 c., Wegner 50 c., Hołyński 30 c., Christianow 50 c., Wolska 30 c., Ditrich et Barącz 2 zł., Brand et Eder 2 zł., Jełowicki 1 zł., Hoinkes 1 zł., Distel 50 c., Dr.

Kornel Hofman 2 zł., Kasper Boczkowski 2 zł., Jan Hofmann 1 zł., Baron Moszyński 1 zł., L. J. 50 c, suma 56 zł. 10 c.; do tego 2ga lista 144 zł. 5 c. i 1 rubel, razem 200 zł. 15 c. w. a. i 1 rubel.

(Rozprawy ostateczne.) Na rozprawach ostatecznych dn 30 grudnia z. r. w tutejszym c. k. sądzie krajowym skazani zostali za zaburzenie spokojności publicznej przez udział w powstaniu: Leonhard Brokel z Starzewy w obwodzie Rzeszowskim (walczył pod Kurowskim, Langiewiczem i Komorowskim) 21 l. ob. łac., słuchacz techniki, na 14 dni więzienia; Karol Sołtyński z Stanisławowa (walczył pod Wysockim) 20 l. ob. łac., uczeń gymnazyum; Jan Schlam ze Lwowa 32 l. ob. łac. stolarz; Stanisław Towarnicki z Topolnicy (walczył pod Zapałowiczem) 19 l. ob. gr. kat, praktykant handlowy; Jan Jurkiewicz z Zawidowiec 18 l. ob. łac., terminator blacharski; Roman Sarasiuk z Pohorodec obw. Stryjskiego, 18 l ob. gr. kat. służący; Feder Denega vel Dyniak z Piasek pod Szczercem, 24 l. ob. gr. kat. służący, każdy na 10 dni więzienia.

(Ceny mięsa wołowego.) Najniższe ceny mięsa wołowego na bieżący miesiąc podali następujący tutejsi przemysłowcy profesyi rzeźnickiej. Dla ludności chrześciańskiej: Joanna Frankowska w jatkach na Krakowskiem od 14 do 24 c. Adolf Bąkowski w jatkach na Halickiem od 10 do 25 c. Feiwel Schrenzel tamże od 14 do 24 c. Berl Pordes na Chorążczyźnie od 14 do 20 c. Mojżesz Schrenzel pod l. $575\frac{3}{4}$ od 14 do 25 c. Feiwel Schrenzel tamże od 14 do 24 c. Hersch Hartel koło św. Anny od 14 do 30 c. Malke Schweizer pod l. $575\frac{3}{4}$ od 14 do 25 c. Berl Pordes tamże od 14 do 22 c. Markus Scheller pod l. $69\frac{1}{4}$ od 14 do 22 c. Abraham Mass na ulicy Strzeleckiej od 14 do 24 c. Dla ludności żydowskiej: Aron Klonn pod l $7\frac{3}{4}$ 18 c. Rifke Zauber pod l. 6 i $7\frac{3}{4}$ 18 c.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 24. grudnia. W 1. połowie b. m. były na targach w obwodach *Kołomyjskim* i *Samborskim* następujące ceny przeciętne zboża i innych artykułów:

	Miejsce targu:											
	Kolomyja		Śniatyn		Kutty		Sambor		Drohobycz		Komarno	
	zr	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen	zr.	cen.	zr.	cen.
	walutą austryacką											
Mec pszenicy . . .	2	35	2	18	2	46	2	55	2	52	2	60
" żyta . . .	1	35	1	37	1	30	1	50	1	49	1	50
" jęczmienia .		82	.	77	.	91	1	20	1	11	1	20
" owsa . . .	.	65	.	75	.	65	1	.	.	94	1	.
" hreczki . .	1	20	1	50	1	40	.	.	1	7	1	25
" kukurudzy .	1	2	.	93	1	10	.	.	1	82	.	.
" ziemniaków .	.	50	.	40	.	40	.	50	.	50	.	40
Cetnar siana . . .	.	90	1	36	.	90	1	40	1	46	2	.
" wełny . . .	.		.	.	26		.	-	.	.	.	.
" nasienia koniczu	.	.	.	.			.		.	.	.	.
Sąg drzewa twardego	5	50	7	20	5	10	7	.	6	17	9	.
" " miękkiego	4	50	.	.	2	50	4	50	4	.	7	50
Funt mięsa wołowego	.	7		9		8	.	11	.	9	.	9
Mas okowity		72	.	60	.	60	.	38	.	72	.	66

Ostatnia poczta.

Tryest, 2. stycznia. Z Aten donoszą na Syrę, że poseł francuzki dawał na cześć Króla bal, na który byli zaproszeni trzej dawni ministrowie Króla Ottona, z której to przyczyny prezydent zgromadzenia narodowego nie znajdował się na balu. Z powodu ostatniego ekscesu aresztowano znowu 20 osób.

Zaczęła się reorganizacya armii, i postanowiono przyjąć oficerów, którzy zostali wydaleni przez rewolucyę. Jenerał Hahn został mianowany jeneralnym inspektorem armii. Jenerał Sounier umarł. Hrabia Sponneck nie odjeżdża, mianował pana Philemona swoim sekretarzem prywatnym. Ministeryum przeprowadziło na zgromadzeniu narodowem uchwałę względem nienaruszenia kasy inwalidów marynarki, większością 140 głosów przeciw 60.

Londyn, 2 stycznia. Lord John Russell przesłał do gabinetu turyńskiego następującą notę z powodu misyi Pasoliniego: Rząd angielski jest zawiadomiony o ruchu panującym we Włoszech i pojmuje go. Jest jednak silnie przekonany, że Włochy tylko na drodze pokoju mogą swój cel osiągnąć, i że wszelkie usiłowania rozwiązania innym sposobem sprowadzi na Włochy największe niebezpieczeństwo, a nawet w teraźniejszem położeniu świata, Włochy przy takiem usiłowaniu musiałyby ograniczyć się na własne siły. Nie powinny liczyć na pomoc Anglii, która z Austryą jest sprzymierzona, odkąd to państwo weszło na drogę konstytucyjną. Ta nota angielska była doręczona w Turynie dnia 30. grudnia.

Turyn, 1. stycznia. Przy dzisiejszem noworocznem przyjęciu deputacyi izb, król wyraził ubolewanie, że rok 1863 nie nastręczył pomyślnej sposobności, aby dokonać „wybawienia Włoch.“ Król wymienił nie określone bliżej zawikłania europejskie na rok 1864, które mogłyby nastręczyć pożądaną sposobność. Kraj może liczyć na niego, tak jak on liczy na kraj.

Drezno. 2. stycznia. *Dresdner Journal* podaje następujący telegram z Frankfurtu: Na dzisiejszem posiedzeniu sejmu związkowego odrzucono wniosek prezydyalny, aby wezwać Księcia Augustenburgskiego, by niezwłocznie opuścił Holsztyn, a to większością 9 głosów przeciw 7.

Hamburg. 2. stycznia. Z Kiel donoszą pod dniem 1. stycznia. Ze wszystkich stron zjeżdżają się tu deputacye gratulacyjne. Książę Fryderyk w odpowiedzi na przemowę przewodniczącego pochodowi z wachlami, wspomniał o potrzebie jedności między rządzącymi a rządzonymi, i wyraził niepłonną nadzieję, że wkrótce obejmie rządy kraju.

Według depeszy z Rendsburga z dnia 1. stycznia Duńczycy jeszcze nie ustąpili z fortyfikacyi.

Hamburg, 2. stycznia. Z Flensburga donoszą, że król duński przybył tamże wczoraj.

Corfu, 29. grudnia. Wczoraj wywieziono działa z głównej twierdzy Vido. Wojska angielskie wkrótce odpłyną częścią do Malty, częścią do Indyi. Pułkownik inżynieryi angielskiej Wynne, który był wzywany do Londynu, dla orzeczenia, które twierdze mają być zburzone, a które winny pozostać, ma powrócić wkrótce.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 2. stycznia.

Hotel George: PP. Niezabitowski Wład., z Uherzec.

Hotel europejski: Gątkiewicz Michał, z Kutysk. — R lski Władysław, z Czarnokoniec. — Skrzyński Eust., z Odesy.

Dnia 3. stycznia.

Hotel George: PP. Bal Franc., z Tuligłów. — Szeliski Fel., z Tarnopola. — Suchodolski, c. k. podpułkownik, z Tarnowa.

Hotel Langa: Demscher Henryk, c. k. rotm., z Gródka.

Hotel angielski: Udrycki Adolf, z Wielkich Mostów. — Katarski Stan, z Brzeska.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 2. stycznia.

PP. Hr. Dzieduszycki Jul., na Podole. — Dobek Konst., do Krakowa. — Dzieduszycki Zygm., do Drohowyża. — Baczyński Konst., do Warszawy. — Iwanowski Eust. do Metliniec. — Palomski Jan, do Rateboru. — Skrochowski Manf., do Kotowej Woli. - Bolets Jan, c. k. podpor., do Tarnopolu.

Dnia 3. stycznia.

PP. Solianików Alex., c. ros. radzca tyt., do Petersburga. — Winicki Tytus, do Hnilcza.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 2. i 3. stycznia.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru		Stan atmosfery
7. god. zrana	327.27	— 7.0	84 4	północny	sł.	pochmurno
2. god. po poł.	327.57	— 6 8	84 7	półn.-wsch.	"	
10. god. wiecz.	328 25	— 7.3	88.0	wschodni	"	śnieg
Wysokość śniegu 5‴.						
7. god. zrana	330.44	— 7 6	83.5	wschodni	sł.	pochmurno
2. god. po poł.	332.03	— 6.6	78.5	"	"	"
10. god. wiecz.	333.60	— 9.6	80.0	"	"	pogoda

W nocy śnieg 11‴.

TEATR.

Dziś teatr niemiecki: „**Flotte Burschen**“, komiczna operetka w 1 akcie, poprzedzi: „**Hutschenreiter, Sohn und Compagnie**“, krotochwila w 1 akcie, tudzież „**D'Frosch Mirl**“, scena komiczna. — Na dochód kapelmistrza Jakóba Hössly.

Kurs lwowski.

Dnia 2. stycznia.

		gotówka		towarem	
		zł.	c.	zł.	c.
Dukat holenderski	wal. austr.	5	61	5	64
Dukat cesarski	" "	5	63	5	$66\frac{1}{2}$
Półimperyał zł. rosyjski	" "	9	$57\frac{1}{2}$	9	80
Rubel srebrny rosyjski	" "	1	83	1	$85\frac{1}{2}$
Talar pruski	" "	1	76	1	$78\frac{1}{2}$
Polski kurant i pięciozłotówka	" "	—	—	-	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	71	75	72	50
" " " m. k. za 100 zł.	bez kuponów	75	33	76	08
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	71	13	71	88
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	79	85	80	60
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	bez kuponów	198	—	199	50

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 2. stycznia.	złr.	kr.
5% Metaliki	72	70
5% pożyczka narodowa	80	—
Losy z 1860 roku	92	70
Akcye banku wiedeńskiego	785	—
" " kredytowego	183	—
Londyn, 10 funtów szterlingów	118	—
Dukat pojedyńczy	5	67
Srebro	117	75

Odpowiedzialny Redaktor **Adolf Rudyński.**

Z c. k. galic. drukarni rządowej.